

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:
Egy negyedévre 1 frt Egészévre 4 fr
Félévre 2 „ Egyes szám ára 10 kr

Felelős szerkesztő: **ZÁDORY KÁROLY.**
Laptulajdonos: **FIGULI ANTAL.**

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Halottak napján.

Tekintsünk el e napon a zsibongó élet idegbontó küzdelmeitől s a kegyelet és emlékezés szövéténekével világítsuk meg azt a sötét, komor helyet, mely a földi lét véghatárát jelenti s szenteljük ezt a napot a nyugalom csendes otthonában pihenő szereteteinknek.

Az életküzdalem zsibbasztó terhe alatt sem kergesülhet el annyira az emberi lélek, hogy a kimultak emléke iránti kegyelet érzete felül ne emelkedjék, hogy a felledés mohával bevont szeretet lángja fel ne lobbanjon akkor, mikor a harangok mélabús szólása a megholtakra irányítja lelkünk gondolatát, mely szárnyra kelve röptül oda, hol a szellők bűvös illatárja, szerte ömlik a bús halmokon.

Még a haldokló természet is a megholtakra emlékeztet e napon. A zord ősz fagyos lehelete letarolta a fák viruló lombját, elhervasztotta a himes virágokkal ékesített zöld pázsitot, mintha mondaná: „Memento mori!”

Igen! Gondoljunk arra, hogy létünk rögzös határának végpontja a sirjel s odáig:

„Két Géniuszt vezet; Remény s Emlékezet”.

Az élet biztató vezére: „a varázsdalt pengető Remény” elkísér a sirig s ott átvieszi örökét az „Emlékezet”.

A természet haldoklásával, elsiratott halottaink kedves emlékének áldozunk, azokénak, kiknek drága ereklyéi az anyaföld porával vegyülve szentté teszik nekünk a temetőt.

Mennyi kincsét rejt az anyaföld méhe?

Nemes érczet, drága kőveket és ezek mind, mind a hivalgás hitvány anyagai, értékük megsemmisül a temető homályában porladó csontok becsé mellett.

S midőn a kegyelet koszorúját letesszük a mohosult sírhalomra, melyre tompán zizegő, hervatag leveleket hintett a sárga-ősz; midőn az emlékezés szövéténekével bevilágított „csendes haza” lakói lelkünk előtt megelevenülnek, oly enyhét adó, ha a drága hamvak felett hulló könyünk gyöngy-szeme a nyugvóhely porrával vegyül s az elköltözött lelkek üdvéért buzgón imádkozhatunk.

Tudjuk jól, hogy a természet újra éledésével ők nem ébrednek itt újéletre s

megnyugsznak az örökvégzet változhatlan törvényében, mert földanyánk ölében pihennek a drága tetemek ott lent, a hol nem fáj az élet terhe s nem gyötör a csalódás.

A földi életnek szülője s temetője az anyaföld, melyből ég felé nyúlik a pálma s újra visszahull oda, hol az égbe szállt lelkek porladó tetemei is pihennek.

Ha meghoztuk kegyelet-áldozatunkat a kimultak emlékének, ha megszűnik a harangzugás; kezünk, elménk munkához fog. A siralomnak völgyei ismét átalakulnak termő földekké, munkás műhelyekké s mindenkit dologra hí a kötelesség.

A nap ragyogni fog, mint azelőtt, felhők borulnak ránk s megint eloszlanak. Embertisztítunk teljesítésében ne csüggeszsen a mulandóság gondolata, hiszen pályafutásunkkal véget ér küzdelmünk s nem érezzük a szív sajnó fájdalmát, a lélek gyöttrő bánatát s miként kimúlt elődeink boldogulásának előkészítésén munkálkodtak, vessük meg, biztosítsuk mi is a jövő alapját s ha ezt tettük, szelid lesz a közös nagy álam abban a földben, melyet őseink vére megszentelt, mely éltetőnk s ha el-

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Románcz.

Szép holdvilágos éj van;
Csillag ragyog;
Az ifju és a lányka
Künn andalog.

Künn ülnek a kapuban,
A kis padon.
Az ifju hozzá hajlik,
Mit súg vajjon?

Azt sugja: Mikor a hold
Sötét leszzen,
Akkor lesz ő, csak akkor
Lesz hűtelen!

Mikor majd egy csillag se
Lesz odafen:
Akkor lesz ő, csak akkor
Lesz hűtelen!

A lányka eper ajkán
Tüzes csók ég:
Az ifju esküjére
Ez a pecsét!

Miért ülsz künn egyedül
Te bús leány;
A csillagos menyböltöt
Nézed talán?

Ugy-e mily érthetetlen
Ez a dolog?
A hold most sem sötétebb
S a csillag egytől-egyig:
Mind ott ragyog.

Gecsey István.

III. Béla és Chatillon Anna.

A harangok zúgása nemzeti gyászünnepre — királyi temetésre hívta az országot a budavári koronázási templomba. Elhelyezték ötven évi hányattatás után örök pihenőre III. Béla királyunk és neje Chatillon Anna antióchiai hercegnő hamvait.

Ott van a budavári koronázási templom szentélye előtt a két koporsó, magába zárva a királyi pár szent hamvait, kristályüveg és vörösréz koporsók. A román stílusú sarkophagot a viaszgyertyák és kandelaberek esodás, reszkető fénye borítja s a misztikus lángok, megtörve a templomnak varázslatos üveg festményein, sápadt, vörös színnel nyaldosták körül a templom festményeit.

A falak, oszlopok s a padok végtelen sora fekete lepellet bevonva, melyről vakító pirossággal néz le a két királyi ezimer és a kettős kereszt.

S megkezdődik a gyászolók szótlan bevonulása. Sorban jönnek a politikai és katonai notabilitások, követek, az egyháznak csaknem valamennyi főpapja. Hosszában a bejáratról egész a királyi hamvakig alabárdos koronaőrök állanak sorfalat s előttük a benézések várva a legnagyobbat, — a legelső szolgáját a magyar katolikus egyháznak.

Belép nemskára Ő is, — a hercegprímás s jóságos mosolylyal arcán fogadja a rend tagjainak legmélyebb hódolatát: leborulnak előtte. Aztán két csoportban — mintegy fedezetül — közre veszik s ingatag, reszkető léptekkel megy az oltárig.

És felhangzik az orgona siró, bánatos hangja, belezúg a zene: kezdődik a temetési szertartás.

Az ország első papja pontifikál s a Béla által betelepített rend tagjai segédkeznek. Mozzart örökszép gyászzenéje... telve a fájdalom jajkiáltásával, a bánat lemondásával... magával ragadja a lelket, szemeink könnyekkel tele... pedig nem a gyász ünnepélye ez, a kegyeleté, a visszaemlékezésé.

Lapunk jelen száma 6 oldalra terjed.

bukánk: „hantjával eltakar“. A hegyek párázatába vesző sohajtásunkat nem veszi szárnyára az enyhe szellő s nem vizhangozza bérez majdan, ha lelkünk „záraiból kikél“ s addig is, letörülve könnyeinket haladjunk: „rendeltetésünk pályafutásain“.

ÚJDONSÁGOK.

— **Halottak napján.** November hó 2-án, szerdán ünnepet szentel a róm. kath. egyház a megholtaknak. Ezen alkalomból kedden Minden-szentek napján délután a vespérnyé végeztével körmenetileg vonulnak ki a hiekek a temetőbe, hol az alkalmi egyházi szónoklatot Székely Károly plebános helyettes tartja.

— **A petrosényi ag. hitv. evangélikusok** templomában reformáció-émlékünnep fog magyar nyelven tartatni vasárnap, folyó hó 30-án dél előtt fél 11 órakor.

— **Az ev. ref. templomban** pedig d. e. 10 órakor lesz a reformáció-ünnep.

— **Kápolna szentelés** Lupényben. Az „Uri-kány Zsilvölgyi Magyar Kőszénbánya Részevény Társulat“-nál alkalmazott róm. kath. vallású lengyel bányászok adakozásából s személyes szolgálmányuk teljesítésével a lupényi északi telepen díszes kápolnát emelt a vallás-kegyelet, melyet Jancsó Ernő piskíri esperes, Budai János lupényi plebános és Husek Gyula petrosényi s. lelkész segédletével folyó hó 23-án délelőtt 10 órakor felszentelt s abban bemutatta az első szentmise-áldozatot. A virágzó bányatelep haladásának ez a díszes építészeti alkotás újabb bizonyítéka. A felszentelés alkalmából a bányatársulat igazgatója Magnet K. szíves vendégszerető házában estebédet, Dr. Kálmán János bányatársulat főtisztje pedig ebédet adott az egyházi funkcionáriusok és a vendégek tiszteltére, ahol igen szellemes alkalmi felköszöntések mondatk.

— **A király és az „Erzsébet királyné alapítvány“.** Jóságos uralkodónk is értesült immár, az özv. gróf Teleki Sándorné és kosorusz irónk Jókai Mór elnöklése alatt alakuló „Erzsébet királyné alapítvány“-ról, Perczel Dezső belügy-miniszter előterjesztése folytán. Szeretett királyunk mélyen meghatá vett legkegyelmesebben tudomásul azt a nemes és humanus czélt, melyet felejtethetetlen Erzsébet királynéról elnevezett országos alapítvány maga életűzött. És ebben az ügyben a belügyminiszter a napokban a következő leiratot intézte özv. gr. Teleki Sándornéhoz: „5597/eln. sz. Máltóságos grófnő! Ó es. és ap. kir. Felsege a méltóságos grófnénak és dr. Jókai Mórnak, mint a magyarországi nőegyletek kiküldöttéi által f. évi szept. 21-én tartott gyűlés elnökeinek felség-folyamodványa következtében legkegyelmesebben megengedni méltóznak, hogy néhai Ó es. és kir. Felsege Erzsébet királyné iránti hála és kegyelet jeléül a magyarországi nőegyletek által létesítendő jótékony alapítvány az „Erzsébet királyné alapítvány“ nevet nyerje. Erről van szerencsém méltóságos grófnét tisztelettel értesíteni. Fogadja Méltóságod stb. Perczel Dezső, s. k.“ Ó Felsege legkegyelmesebb hozzájárulása és a hazájukon forró szeretettel csingó magyar nép önzetlen támogatása révén immár rövid idő alatt testet ölt imádott Királynénk megdicsőíté- sét czélzó „Erzsébet királyné alap“, mely valóban méltó lesz Ó hozzá és állani fog időtlen időkig.

— **Képviselőválasztás V.-Hunyadon.** Baró Szentkereszty György Hunyadmegye főispánját a v.-hunyadi kerületben f. hó 24-én egyhangulag képviselőnek választották. Előre lehetett látni, hogy ellenjelölt nélküli a választás egész simán fog lefolyni.

— **Kinevezések a megyénél.** A főispán bucsu-émlékül Knopf Árpád alszámvevőt tiszteletbeli főszámvevőnek, dr. Farkas Béla gyak- korló ügyvédet pedig tiszteletbeli főügyésznek nevezte ki.

— **Doctorrá avatás.** A petrosényi községi gymnasium jeles képzettségű fiatal tanárát Rozsa Mihályt f. hó 29-én a kolozsvári m. kir. tudomány-egyetemen „summa cum laude“ n bölesézet doctorává avatták a chemia-phisi- kából. Örömmel s őszintén gratulálunk.

— **Az első fillérestély,** melyről legutóbb említést tettünk, ma lett volna megtartva, de a polgári olvasóköriben tartandó s előbb hirde- tett próbatánczünnepélyre való tekintetből no- vember 6-ára elhalasztották. A fillérestély mű- sorát legközelebb közölni fogjuk.

— **Halalozás.** Megdöbbenve tekintünk arra az új sirra, mely egy tevékeny élet kimúltával ott lett fenhantolva a nyugalom esendes otthon- ában, a petrosényi köztemetőben. Sokáig ned- ves lesz az a friss fövény, melyet a vigasztal- hatatlan özvegy és az árva gyermekek könnyárja öntözött, melyre a nap éltető melege idővel zöld pázsitot s himes virágokat sző; de a kik a pótolhatlan veszteséget siratni meg nem szün- nek, a kik a munkás férfi erőit becsülik s a jó barát elvesztését fájlalják, azoknak nem nyújt vigasztalást a tenyészet hervatag virágja, azoknak az idő és a hit adhat csak enyhülést. Györke Péter közbeesülésben állott építész holt- testét ott találták meg f. hó 25-én délután a petrosényi aninszai sodronypálya közelében, egy szénabugja mellett; a forgópisztoly, melylyel életét kioldá, ott volt mellette a sárga avaron s a szerencsétlen férfi jobb háltántékán szivár- gott a vér. Buda Károly főszolgabíró dr. Botten- stein Samu járásorvossal a helyszínén azonnal megjelene konstatálta, hogy Györke Péter ön- kezével oltá ki életét s a forgópisztolyból hiányzó egy golyó bent van a koponyájában. Hordágyon szállították a holttestet a malea-utezai lakására, hol a támasz nélküli özvegy és hét árva jaj- veszekelve borult a kihült tetemre. Sajnálkozva adták az emberek szájról-szájra a valónak bi- zonyult eset szomoruhírét s estefelé már egész Petrosény a megdöbbenő esetről beszélt s min- denki az öngyilkosság okát kutatta, de az meg- fejtelen rejtély marad, mint az életnek sok érthetetlen jelensége. Mert az a körülmény

A m. kir. opera személyei működnek közre s a művészek szívtrázó énekébe — a kart föl- váltva — beleseng lágyan rezgő, siró hangja a primásnak... vajjon miért oly reszkető a hangja? ... Mert érzi, hogy a történeti vissza- emlékezés lelkét is édes reszketéssel töltötte el.

Aztán elhal a gyászzené s mélyen a porba hajlik az a négyezer gyászoló: az ország szíve, a magyar nemzetnek drágagyöngye.

Aztán a herceggprimás gyászbeszédet tart; rövid a beszéd, de Ó mondta, méltó nagy ne- véhez...

De Ó mondta, méltó nagy nevéhez...

És újra fenhangzik a Mozart gyász éneke — a motívum, az utolsó akordok altató s a végső útra biztató danája... A két koporsót beszentelik, még egyszer felvillan a vörös lán- gokban a felírot: „III. Béla“, „Anna“, — az- tán elhelyezik a számukra készült sirkápol- nában...

A sokat hányatott királyi hamvak utolsó útjokra tértek. A lágy, bánatos ének — az ün- nepélyes pillanat varázsával — a lélekre nehe- zült; feledtet mindent, feledteti, hogy 702 éve temették el királyunkat a székesfehérvári tem- plomban s lelkünkben felújul a történelem né- hány lapja: az ő korára, — mi egészen az övé.

A mélyen érző, hazáját szeretni tudó lé- lek átrepül hétszáz évnek viharos történetén s

maga előtt látja a középkori Párist, azt a ke- leti csodás varázsú Bizáncot — ezt a „tür- kiszszel, ragyogó pompával diszített, aranyruhá- s bálványt“ s benne az ifjú magyar dalt. Lát- juk, mint hagyja el a görög befolyás gonosz fészket s bejön elfoglalandó a trónt: örökét. Udvart teremt, nemzeti udvart, művelődési út-akat jelöl ki népének s ott van oldalán — részt kérve a munkából — a művelt antiochiai her- czegnő...

Sokat ad népének, mije nem vala eddig — s mégsem irtja ki ereiből a szíttya-vért.

A nemzet ősi ereje összeolvad a francia, német műveltséggel, de a függetlenségért küzd nyugattal, fegyvert ragad a bizánci udvar ellen. Harczba ha megy, hazájaért küzd; békében ha dolgozik, hazája s nemzete üdvéért fára- dozik.

Tekintélye Európa szerte nagy. Külföldi összeköttetései vannak, pedig nem ő kereste. Árpádnak dicsőséges utóda, hálás kegyeletünk kísér utolsó utadra!

S most hétszázévtől év után a hamvak megtalálták örök pihenő helyüket. Hiszen elég volt a hányatás ötven évig! 1848-ban előkerül két koporsó s azóta a Múzeumban, a budavári plebánia templomában, az anthropologiai inté- zetben vándorol, sirva a béke s nyugalom után.

„A ki életében a miénk volt, örök időkre nyugalomba tér itt, közöttünk; királyi rezidencia lett Buda vára.“

Boldogok vagyunk, hogy megőrizhetjük — ereikéink között — azoknak a hamvait, kik a magyar nemzetét voltak életében.

Nem gyászünnepély ez, óh nem! A vissza- emlékezés édes, biztosító, erőt adó ünnepe, melynek fenséges tanulságai lehetnek. A magyar saját erejéből dicsőségesen élhetett, nem kény- szerült arra, hogy idegen, iránta hideg, érzé- ketlen nép indulatait — becézgeve — halad- jon előre. S ha hét századnak az idők kolosz- szusan is áttörő, átesillanó fényénél tekintünk silány jelenünkre, milyen fontos következezi- ákat vonhatunk le!...

Milyen felséges lett volna az ünnep, ha uralkodónk is jelen lett volna, a mint tervezték: az uralkodó pár, 75 főherczeg, 35 főherczegnő s az egész diplomácia. De a távol maradásért nincs okunk kombinálni: Ó rendelte el a te- metést, saját költségén állítottak emléket a ki- rályi hamvak kiengesztelésére...

Nemzeti kegyelet kísérté a hamvakat utolsó útjában, úgy sincs egyebünk — a mi teljesen miénk — mint a visszaemlékezés, a multban való öröm és keserűség.

hogy a bányatársulati építkezéseknél alkalmazott munkásokat nem tudta kifizetni, elegendő lélektani indoknak nem tekinthető. Ez a körülmény csak megzavarhatta becsületes lelkének egyensúlyát, a mi abból a hátrahagyott kuszált iratból is kitűnik, mely írónak jegyezze nála találtatott. Ő a kötelességtudásnak kiváló jellemű alakja volt s mert esetleg bekövetkezett pénz-zavara miatt kötelességének késedelem nélkül elegett nem tehetett, ez annyira bántotta, hogy meghasonlott lelke nem volt képes megfontolni azt, miszerint az anyagi s pszichológiai kényszerítés végzetes tettének indokai nem szolgálhat nála különösen, kinek életére nagy szükség volt. Mert ha forrónszertett, támasz és istápoló nélkül hagyott hitvese s kiskoru árvára gondolhatott s azok helyzetét nyugodt lélekkel megfontolhatta volna, gondterhes agyát gyilkos ónnal nem roncsolta volna szét. Györke Péter halálsejete is az élet megfoghatatlan rejtelme s a kutató elme konsternálva áll a leverő jelenség előtt és a végzettszerűség folyományának tekinteni annál is inkább hajlandó, mert teljesen rendezett anyagi viszonyok között élt s szintén közbeesülésnek örvendett fivére is hasonlóan múlt ki. Ez a tudat fokozta a közrészvételt, mely a temetés alkalmával oly impozáns módon jutott kifejezésre. Ott volt — mondhatni — egész Petrosény s nem volt szem, melyben az őszinte részvét könyve ne csillogott volna. A bányászzenekar megható gyászinduló mellett könyezve kísértük a kegyelet koszorúval borított érzékporsóba zárt hült tetemet örök pihenőhelyére. A mélyen sujtott család a következő gyászjelentést adta ki:

„Alulírottak a maguk és összes rokonok nevében a szív sajgó fájdalommal jelentik a szerető gonasos férj, atya, nagyatya, testvér, nagybátya, sógor és rokon Györke Péternek munkás élete 55-ik, boldog házasságának 28-ik évében f. hó 25-én bekövetkezett elhalálózását. A boldogultnak hamvai f. hó 27-én délután 2 és fél órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a helybeli sírkerbe örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 28-án reggel 9 órakor fog az egek urának bemutatni. Áldás és béke poraira. Petrosény, 1898. okt. 26-án. Özv. Györke Péterné szül. Nuber Paulia, mint neje. Özv. Pfeiffer Károlyné szül. Györke Mária, mint testvér. Özv. Györke Ferencné szül. Jakab Mária, mint sógornő. Györke Ferenc, mint unokaöccs. Györke Klára férj. Gaál Rudolfiné, Györke Gusztáv, Péter, Paula, Juliska, János és András mint gyermekei.“

Gayer Gáspár volt bányász, élete 77-ik évében f. hó 25-én meghalt, 27-én délután 3 és fél órakor a róm. kath. egyház szertartása szerint a helybeli sírkerben örök nyugalomra elhelyeztetett. Béke a holtaknak.

— **Hirtelen halál.** F. hó 27-én d. e. 11 órakor bejött Jánosi János petrosényi asztalos Aninoszáról — hol dolgozott — Petrosénybe s betért Kohn Lázár italmérési irodájába s panaszkodta, hogy rosszul érzi magát és egy kis pálinkát kért, melyből keveset ivott s ételt rendelt. Midőn bevitte az ételt a vendéglős, Jánosi ott állt az asztalnál fejét könyökére támasztva s meg volt halva. Dr. Weisz József községi orvos azonnal megjelent, de már csak a szélhűdés folytán bekövetkezett halált konstataulta s intézkedett, hogy a holttest a községi hullaházba szállíttassék, honnan eltemettetett.

— **A Prokopp-féle vendéglőben** ma vasárnap, Lengyel László táncztánító kisebb növendékei Andreies Tona védnőksége alatt próba-

tánczónnépélyt rendeznek különleges tánczok bemutatásával. Elnök: Andreies Jenő, Janza Piusz; pénztárnok: Ehrnberg Zseni, Fuchs Martild; ellenőr: Rotter Mariska, Keckl Emma; jegyző: Peccol Ozili, Tribusz Adrienne; főrendező: Rotter Ferencz; tánczrendező: Andreies Gizella, Tribusz Klára, Stánka Heléna, Zachoránszki Vilma. Beépti díj: személyjegy 1 korona, családjegy 2 korona. Kezdeté d. u. 5 órakor. Az érdekes és látogatottnak ígérkező mulatság tánczrendje a következő: 1. Lassu és friss csárdás. 2. Francia polka. 3. Pás de Quatres. 4. Stasach (Cseh táncz). 5. Erzsébet Mazur. 6. Noblesse Polka. 7. Menuet. 8. Hora (román táncz). 9. Sir Roger (angol táncz). 10. Mazur. 11. Sehénésitza (szerb táncz). 12. Gratziana (francia táncz). 14. Csárdás.

— **A petrillai bányagés** híresztelésével felültette valaki azon fővárosi lapokat, melyek a szenáczió kedvéért bányakatasztrófáról meséltek. — A szájról — szájra adott hír itt Petrosényben is borzasztó elszerecséltetését keltette. A helyszínen szerzett meggyőződésünk alapján konstataálhatjuk, hogy a petrilla-deakbányai tárnában se robbanás nem történt, se bányatűz nem keletkezett se elszerecséltetés, sőt a legesekélyebb sérülés sem fordult elő. Tény az, hogy az említett tárna felső rétegében tűz van, mely még akkor keletkezett, — 30 év előtt, — midőn a bánya kintestari kezelés alatt volt. A mennyire a technika és emberi erő képes volt; a tűz lokalizálva s elfojtva lett, de azért még mindig égs ily állapotban vette át a bányát a brassói társulat s ettől pedig a Salgó-Tarjani Köszénbánya Részvény Társaság. Az említett bánya nincsen is művelés alatt, de a sziklárán elfalazott tűz meggyőlemltet füstje olykor — olykor a szén s sziklarétegeken át lehatol az alsó tárnákba. Ez történt a napokban is, midőn a füst beömlés minden veszély és nehézség nélkül meg is akadályoztatott. Valószínűleg ez tette rémlátóvá a fővárosi lapok élelmes helyi tudósítóját.

— **Kiütötte a szemét.** Ezt a rút hőstettet is Nemes Juon cselekedte meg f. hó 23-án, amidőn a petrillai uton találkozott Bárán Dumitru petrosényi lakossal, kit nyeglegsgéből, minden ok nélkül megtámadott s botjával úgy ütötte meg, hogy egyik szemé röktön kifutott. A kötekedő vitéz a havasok közé menekült s a csendőrség ez ideig nem tudta kézre keríteni.

— **A holtira vert após.** A pálinka rendesen meghozza a mi őslakosaink virtusát s ilyenkor egymáson mutatják meg hogy milyen hősök f. hó 23-án bepálinkázva ment haza Petrosényből Petrillára Nemes Juon. Ott belekötött a vele együtt lakó apósa Dávid Juonba, kit félholtira vert. Az orvos életveszélyesnek konstataulta a sérülést.

— **Veszedteb marás.** Folyó hó 24-én Petrosény főútezájának Maleántúli részén Vancsa Márton kutyája Hajduk György, Simon József és Both Anna iskolás gyermekeket megtartta. A gyermekeket másnak felvitték Budapestre a Högyes-féle intézetbe beajítás végett. Sokszor felszólaltunk már a kutyák garázdálkodása ellen, de úgy látszik sem ennek, sem a felettes hatóság rendelkezésének fogantatja nincsen. Ily szomorú eset talán felrázzalethargijából azokat, kik hatékony intézkedésre hivatnak.

— **Egy millió forint népiskolákra.** A valás és közoktatásügyi miniszter törvényjavaslatott nyújtott be, a melyben 1,000,000 frt hitelt

kér állami népiskolák és tanító-lakások építésére. Az indokolásban el van mondva, hogy az országban 195 olyan, részben községek, részben hitfelekezetek által az államnak átadott népiskola van, melyek tőrhetlen épületekben vannak elhelyezve. Ezért, már csak az állami tekintély megőrzése szempontjából, de más iskolafenntartóknak buzdító példaadásul is, segíteni kell a tőrhetetlen állapoton. A 196 iskolánál 302 tanteremről és 177 tanítói lakásról kell gondoskodni. Az építési költségekhez községek és felekezetek részéről 43,259 frt pénzürtök szolgáltatnak, mely összegnek levonásával az építési költségek fedezetére még 1,086,000 frt kell, de remélhető, hogy árlejtési tárgyalások eredménye az lesz, hogy egy millió forintból kitelik az építés. Vajjon fel vannak e véve ezen tervezetbe a Zsilvölgy felekezeti iskolái. Egész határozottsággal állíthatjuk, hogy minese nek igaz, hogy ezek a népiskolák ninesenek átadva az államnak, sőt nem is kéri az államségélyt s miért? Mert félnek a vezetők, hogy megtanulnak a gyermekek magyarul s megtanulják azt is, hogy ez a föld, melyen bölesőjük ringott, mely eltetőjük s majdan sírjuk is; — magyarföld. A szegény népet nem lehet kárhoztatni azért, hogy különben is súlyos közterhek mellett még az iskola fenntartás terheit is viseli csak azért; hogy istállónak is ronda szenyviskókban a Magyar hazában, magyarul sem tudó képesítetlen kontárokotól gyermekeik a legelemibb ismereteket sem sajátíthatják el. Erre az ügyre különben visszatérünk s ismertetjük az igazán szegényletes állapotot leplezetlenül s most csak annyit említünk, hogy fenti megjegyzésünk a gör. kath. felekezeti iskolákra nem vonatkozik.

— **Mikor aratnak a földön?** Erre a kérdésre röviden azt lehetne felelni, hogy mindig. De még is érdekes, hogy a földteke melyik részén, mikor foly az aratás: Januárban, mikor nálunk hó borítja a földet s a meleg szobában keresünk menedéket a dermesztő hideg ellen, Ausztráliában rekkénő hőségben aratnak az emberek, India és Felső-Egyiptom egy része februárban lát az aratáshoz, mely Alsó-Egyiptomban márcziusban végződik. Áprilisban Cyprus szigetén és Perzsiában aratnak, továbbá Kiszásiában, Mexikóban és Kuba szigetén. Májusban kerül a sor Algírra, Közép Ázsiára, Kína, Japán s az amerikai Egyesült Államok egy részére. Junius havában aratnak a dunai államok, Magyarország, Görögország, Dél-Oroszország, Itália, Spanyolország, Portugália, Franciaország délt részén és az amerikai államok közül többben, Julinsban arat Németország, Ausztria, Franciaország északi része, Svájc, Svéd-, Norvégország. Szeptemberben Észak-Oroszország. November és decemberben Észak-Ausztráliában Peru, Dél-Afrika és Alsó-Indiában végzik az aratást.

— **Tilos a csók.** Kérem, ne tessék megíjedni, mert ez a tilalom nem kötelező általánosságban, sőt csakis a tengereken túl s nálunk már azért se lehetne ezt a tilalmat életbe léptetni, mert lehetetlen ellenőrizni. Arról van szó, hogy az amerikai hadügyi kormány rendeletet adott ki a csókolódzás ellen, a mely a szép és rút amerikai hölgyek körében egyaránt divattá vált. Valahányszor ugyanis a kubai szigetekről egy-egy győztes csapat tért haza, a kikötőben mindig egy sereg hölgy várakozott, a kik nyilvános csókkal jutalmazták a „hős“ yankeeket. A hősökre nézve pedig a legszomorubb az volt, hogy legtöbbnyire korosabb hölgyek hozták a csókok alakjában áldozatot a haza előtárára,

másrészt pedig ők betegesen, fáradtan érkeztek meg s ebben az állapotban nem épen volt inyőkre, hogy még udvarias bókokkal viszonozzák az amerikai nők többé-kevésbé kedves ödvözlését. Ezért tehát a hadügyi kormányzat lépett közbe s az amerikai hadsereg rendeleti közlönyében egyszer és mindenkorra betiltotta a csokoládást. A csokot tehát rendeleti úton beszüntették.

— Egy középkori özvegy urnő, ki a háztartási teendők ellátásában jártas, alkalmazást kér oly uri családnál, hol jó bánásmódban részesülhet, különösen ahol gyermekek nevelése, gondozásával foglalkozhatnék esetleg a szerető jó édes anyát pótolhatna. Ugyan azon urnő jutányos áron elad egy antik stíly művészi faragásokkal díszített teljesen jó karban lévő 10 fiókos fényezett íróasztalt. Levelezésre válaszol s bővebb felvilágosítással szolgál a szerkesztő.

— Talált vadászb. Egy fiatal vadászbé találtatott s gondozás alá vétetett Aninoszán. Igazolt tulajdonosa átvetheti. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

— M. kir. osztálysorsjegyek. A kiosztály-sorsjegyet akar vásárolni, az forduljon közvetlenül a **Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzletéhez** (Budapest, Dorottya-utca 1). Ez az intézet minden tekintetben **legnagyobb biztonságot** nyújthat. Miután közvetlenül a húzás előtt (1898. nov. 17. és 18-án) az említett pénzintézet rendszerint tul van terhelve megrendelésekkel, a mennyiben a közönség nagy része ezen előkelő intézettől szerzi be sorsjegyeit, ajánlatos lesz a sorsjegyeket nála **már most megrendelni**, a míg a készlet el nem fogyott.

Irodalom.

— A közigazgatásra vonatkozó törvények és rendeletek betűsoros tárgymutatója, melyet Vassi János okl. jegyző nagy gondnal és kiváló buzgalommal összeállított, f. évi november hóban megküldetik a megrendelőknél.

Az előfizetési felhívást annak idején közöltük s méltattuk a házagpótló műfontosságát. A — mintegy 20 nyomtatott ivre terjedő — tárgymutatóban 1867—1897. évben, tehát 30 év alatt alkotott törvények s törvényerejű rendeletek oly praktikusannak vannak betűrendben összeállítva, hogy mindazoknak, kik a közigazgatással foglalkoznak, vagy a közigazgatási hatóságok intézkedésének igénybe vételére utalvák s általában, kik a közadminisztráció iránt érdeklődnek — mondhatni — nélkülözhetetlen utmutató.

Köztudomású tény, hogy az alkotmány visszaállítása után, a közelet rohamos fejlődése, a közviszonyok alakulása elutasíthatlan, szükségessé tette oly törvények alkotását s oly törvényerejű rendeletek kibocsátását, melyek a jogrend biztosítására nézve mérvadó és kötelező szabályul szolgáljanak. Ezek tömkelegében ily tapintatosan s ezeltudatosan szerkesztett utmutató nélkül eligazodni lehetetlen. A kik tudják, hogy egy vagy más jogesetre vonatkozólag van tételes törvény, vagy ezt pótló rendelet, azok ezen tárgymutató segítségével azt azonnal megtalálhatják; a kik pedig nem tudják, hogy az előforduló jegesetben van-e törvény, vagy rendelet kibocsátva, azok is minden fáradság nélkül megbizonyosodhatnak. Azért ajánljuk ezen értékes szakművet az érdeklődők figyelmébe.

A „Magyar Törvénygyűjtemény” és „Rendeletek Tárá”-nak betűsoros tárgymutatója Pet-

rosényben, Figuli Antal nyomdájában sajtó alatt van s legközelebb kiadatik. A kladó — kinél a mű megrendelhető — aként állítják ki a tárgymutatót, hogy abba a megfelelő sorrendben a későbbi törvények és rendeletek pótlólag befejezhetők, tehát esetleg később kiadando hasonló mutató megszerzése nem váland szükségessé.

A portómentesen megküldendő mű 2 fts a tiszta jövedelem 20%-a a jegyzői nyugdíjalap javára be fog szolgáltatni.

Az ifjabb írói nemzedék egyik kiváló tagja Gencsy István, kinek költeményei részben már megjelentek a „Fővárosi Lapok”, a „Magyar Geniusz”, a „Vasárnapi Lapok” s a „Hazánk”-ban; költeményeit összegyűjtve kiadja. Midőn a mai tárcánkban bemutatott „Románéz”-czal megkezdjük a fiatal költő műveinek ismertetését az általa kiadott előfizetési felhívást lapunk t. olvasóinak nagybecsű figyelmébe ajánljuk:

Előfizetési felhívás. Távollévő, édes szülőföldemre, elmúlt, boldog gyermekkoromra való egy-egy visszaemlékezés; vágyaim, ábrándjaim, esüggédésem, lelkesülésem az ihlet perczében dallá olvadtak.

Az így született s felerészben már a pesti szépirodalmi lapokban megjelent, felerészben pedig asztalom fiókjában heverő költeményeimet új évre sajtó alá fogom rendezni.

Reich Béla festőművész illusztrációi fogják díszíteni a kötetet. Előfizetési ára 55 kr., melyet november hó 15-ig hozzá, a „Magyar Geniusz” szerkesztőségébe (V. Nádor-utca 13.) szíveskedjenek beküldeni.

Budapest, 1898. okt. 14.

Gencsy István.

Ároniádák.

Sokáig nem lehet ezt az állapotot kibírni. Átléven hatva felelősségem érzetéből; vigyázok a község életére. Igen hát!

Elszököt Bécsből két pestises patkány s amint kiszimatoltam erre felé zónáztak.

No hát, — mondok magamban, azok a ezudar poczkok nem járnak túl az én eszemen s ide be nem ezipelik a feketehalált.

Körül raktam Petrosényt minden oldalról tilalomtáblákkal s mindegyikre rárajzoltam két két agyon ütött poczkot.

A tilalomtáblák mellé odaállítottam egy egy momerlánt olyan botokkal, amilyenekkel szokták egymást agyba-főbe köszönteni. Kezükbé adtam a poczkok személy leírását, megadtam nekik az utasítást, különösen lelkükre kötvén, hogy utlevél nélkül ide „se be, se ki.”

Nyugodtan alhatik tehát az én gondjaimra bízott Petrosény, a pestist én nem eresátem be ide. — Hivatalomat kötöm hozzá.

Egy azonbao mégis agaszt és ez az, hogy ámbár olyan fiatal, javakorú öslakosokat állítottam a posztokra, akik 4—5 évig jártak iskolába Petrillán, vagy Petrosényben; de olyan momerlánt a két községben nem találtam, aki írni olvasni tudna. Attól félek, hogy hamis utlevelekkel kijátszák a szigorú vesztegárt.

Ezért már nem vállalhatok felelősséget. Milyen réműletet okozott egy veszedt eb garázdálkodása a Málea hídon túli részen. Megmart három gyermeket s ezért engem interpellálnak uton útfelen, hogy hát így meg úgy kellett volna eljárni s a szerencsétlenséget elhárítani.

Hivatalos hitelességgel kijelentem, hogy annak a bizanyos kutyának nem volt rendőrhatalósági engedélye erre a manipulációra s oly példásan meglelt büntetve, miként utcaiz botrány és garázdálkodásért nem szokásos:

Lebunkoztatott.

En többet nem tehettem. Ennyit tenni kötelességem volt a megbotráncokozott közérzület lecsillapítására.

Hát nem elég?

Azért is folyton maczerálnak, hogy különösen esténként s főképpen éjjelenként hemzsegnek a kutyák az utcákon és köztutereken.

Ez csak azért van egyrészt, hogy a járókelőkre ne mondhasa még a rossz akarat se, hogy: „a kutya se ugatja meg.”

De másrészt meg figyelembe kell venni, hogy azok a kutyák adófizetők, így hasznot hajtó tényezők s szabadságunkat korlátozni önkénykedés, zsarnokság volna.

Ha betetszett hozni az ebadót, kimélmi gyarapítani kell az adó alapot.

Nem igaz:

Van már előttünk szomorú példa az ebekkel szemben követett szigorú eljárás következményeként:

Szentesen egy szép reggelen a vármegye kapujának kilincsére felakasztva találtak egy nyüzöti ebei s nyakába akasztott egy ezédulára ez volt írva:

„Az adóért lehúzták a bőrmőt, nem volt más menekvősom.

Tisztölöm a ründérségöt.”

Azt mondom én, hogy kimélmi kell az adófizető ebeket.

Ugy ám!

Mennyi peres dolgot intézek én el csak egy szöbeléig.

Egy székelly atyafi, akinek szójárása: „aminthogy igaz is”; — megállit az utczán s azt mondja:

A szomszéd asszonyom — aminthogy igaz is, — azt mondta nekem, — aminthogy igaz is —, hogy én akasztófára való vagyok, — aminthogy igaz is, — beakarom perelni, — aminthogy igaz is. Hová menjek?

Soha se proceszszumoskodjék kend, — mondam neki csillapítólag.

Kend tudja s mindenki tudja, hogy kend nem akasztófára való, hát minek vergődik egy nyelves asszonnyal, hogy még jobban járjon a kereplője. Tudja kend, hogy az asszonyok szája milyen veszedelmes.

Már instálom, — aminthogy igaz is, — ha én a ründér urnak azt mondom, hogy akasztófára való, — aminthogy igaz is, — ugy e hogy hagyán annyiba, — aminthogy igaz is.

Az egészen más. A becsület nem egyforma, mondam önézetes felháborodással és a „Vigalom Kertben” kibékítettem az atyafit velem is, meg azzal a nyelves asszonnyal is.

Már én ilyen vagyok.

Egy graner bealított a postára s egy darab tizest akart elküldeni. A postafiszt odaadja neki a portó bélyeget s a böles Krajnai réaragasztotta a tizes bankjegyre s bedobta a posta szekrénybe.

Most már nekem kell kipuhatolni vagy azt hogy kinek küldessék a pénz, vagy azt, ki a feladó.

Azt htszem könnyebb lesz ezt megtudni, mint azt, hogy kifizetett be százforinttal kevesebbet a postán s még ma sem terítette meg az az ur aki bizonyára nem olvasta,

vagy nem értette a lapnak hozzá intézett felhívását.

No hát ha ő nem jelentkezik én kipuhatolom minden

Áron.

Szerkesztői üzenet.

Lapunk mélyen tisztelt előfizetőinek becses tudomására hozzuk, hogy a papírgyár, a hol a megrendelést tettük, tévedésből oly vékony papírt küldött, melyre csak kényszerűségből nyomtatjuk a lapot. Intézkedtünk azonban, megfelelő papír beszerzése iránt s eleve jeleztük, hogy a „Petrosény és Vidéke” mielőtt a teljesen megfelelő papír megérkezik, jóval nagyobb alakban fog megjelenni.

Szöke Babának. Őszinte részvételt válszolunk soraira. Igaza van, jól mondja. A mi önnel történt, könnyen tragikussá lehetett volna milyen érző szívére. Az eljegyzés ünnepélye előtt jegyese — levelében — engedve turista-szenvedélyének, — elmegy s megfedelkezik mindenről, mi szent és boldogító lehet: nem jelenik meg az ünnepélyen. S az ön összeroncsolt, megtört lelke elveszti életkedvét; érzi, hogy még izzóbb szenvedély vonja feléje, tudja, hogy saját lángjában fog az az érzeteli szív felémésztni. — Ne essék kétségbe! Fiatal, ébredő szerelme — igaz — első fellobbanásában befogadta a legelső jöttment — turistát s érzésének összes hevével fűzte ahhoz a semmi lélekhez — boldogságát. Higgye meg, szerencsés, nagyon szerencsés, hogy idejekorán felismerte a szerelme élményét. Most még szét lehet oldani a köteleket s nem marad más, mint az a sajnó, de jól eső érzés, mely fájdalmat okoz, de fájdalmára az öröm könnyei hullanak. Ki tudja, néhány nap múlva nem lett volna késő, a mikor csak kettévágni lehet a csomót, s egy szívet, az ön ártatlanságban csillogó szívét, halálra sebezte volna... Hagyja bolyongni őt, hadd menjen, míg szenvedélye valami szédítő helyre nem viszi... Készen fog leszállni összezsúzott lelkiismerettel a való sívár törmelékei közé s majd eszébe jut még ön, ki első szerelmének nagyobb turista-szenvedélye — hála a sorsnak — messze elragadta. Nem szabad ám kétségbeesni.

B. J. urnak Bpest. Elkésve érkezett, legnagyobb sajnálatunkra: de sokkal értékesebb, sem hogy felhasználhatlanul feregethettük volna.

Bár kiváló gondot fordítunk arra, hogy ne forduljanak elő sajtóhibák s bár nem is gyakoriak, de biz azok becsúsznak még is.

A küldeményeket sorrendben felhasználjuk. Köszönjük. A felhívást közzöljük.

Elégedetlennek. A felebezések azon bíróság, vagy hatóságnál nyújtandók be, melynek sérelmesnek állított intézkedése ellen irányul a felebezés és nem — miként véli — a felebbviteli forumhoz.

Csak is így lehet ellenőrizni a jogerőre emelkedést s felszerelni a tárgyatokat.

Jóakarónak. Köszönjük a tanácsot, de semmi hajlandóságunk és okunk sincsen azt követni.

Minket nem anyagi, nem önérték vezérel. A lapnak megindításakor váltott irányváltól egy hajszálnyira sem tértünk el s nem is fogunk senki kedvéért eltérni. Függetlenül szolgáljuk a közérdeket s arról nem tehetünk, ha akár fent, akár lent a hangoztatott igazság szava nem tetszik. Sérteni nem szoktunk, s nem fogunk, de a tárgyilagosságot ismertetés vagy bírálat kötelessége elől nem térhetünk ki.

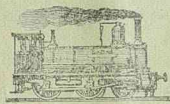
Nyiltér.)

Boldogult férjem, néhai Györke Péter elhalálozása alkalmából a vigasztaló részvét oly megtisztelő módon nyilvánult, hogy ezért a magam, árván maradt gyermekeim és az egész rokonság legmélyebb köszönetét ez úton is tolmácsolni elengedhetlen kötelességem. Mindazoknak, kik megtört szívünk sajnó fájdalmát enyhíteni kegyeskedtek, kik a végtisztelet adáson megjelentek, a gyászszertartáson közreműködtek, különösen is a bányatársulat mélyentisztelt igazgatóságának a zenekar és a fogatok kegyes átengedéseért, az igentisztelt ipartestületnek, testületileg történt megjelentéseért bánatos lelkünk mélyéből fakadó hálánk érzetét fejezem ki.

Petrosény, 1898. október 28.

özv. Györke Péterné.

Az e rovatban köztétkekért nem vállal felelősséget a Szerk.

VASUTI MENETREND.

Petrosényből indul Piski felé:

éjjel 12⁰⁰, reggel 7³¹, d. e. 11³⁹, d. u. 5⁰⁵, s Piskire érkezik: reggel 4⁵, d. e. 11⁴⁷, d. u. 3⁴⁵, este 8²⁹.

Piskiről indul Arad Budapest felé:

d. u. 4¹², este 10³⁵, (Aradig) reggel 6⁰⁵, d. u. 10⁰⁰, s Budapestre érkezik: reggel 6¹⁰, este 7²⁰, este 9⁰⁴.

Piskiről indul Vajda-Hunyad felé:

reggel 6¹⁵, d. e. 11⁵³, d. u. 4²⁵, este 10²⁸.

Vajda-Hunyadról Piski felé:

reggel 4⁴⁸, d. e. 10²⁵, d. u. 2⁵⁵, este 8³⁴.

Piskiről indul Tövis felé:

d. u. 3¹³, (Gyula-Fehérvár) este 9²⁴, reggel 5⁴⁶, d. e. 11¹¹.

Tövisről indul Kolozsvár felé:

d. u. 1⁵⁵, este 8²⁶, éjjel 11¹², reggel 3³⁸, 3³³ (közvetlen Budapestre.)

Petrosényből indul Lupény felé:

reggel 5¹⁴, d. e. 10²⁰, d. u. 4¹².

Lupényből indul Petrosény felé:

este 7¹⁵, reggel 7⁵⁰, d. u. 3²¹ s Petrosénybe érkezik este 8⁴⁰, d. e. 9¹⁵, d. u. 4⁵⁴.

Piskiről indul Petrosény felé:

reggel 6¹⁰, d. e. 11⁴⁸, d. u. 4⁰⁰, éjjel 11⁰⁰ Petrosénybe érkezik d. e. 9⁵⁵, d. u. 3⁵⁷, este 8¹², reggel 4³⁰.

A *-gal jelöltek gyorsvonatok.

HIRDETÉSEK.

Egy elegáns

szalonbutorzat

továbbá fényezett szép

szekevény

esetleg egyéb

szobabutor jutányos áron eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a

kiadó hivatal.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.

világhírű spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedéseiben, valamint poharanként

az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók.

Budapest

csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry Casinóval szemben.

Petrosényben kizárólag csak Jakabfi Rezső fűszerkereskedésében kapható.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségektől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge ***csillagos aczélből és a többi részei alpacaból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 15.

Gyűjtőknek 5 db után egy ingyen küldetük.

Fontos ujtás

vidéki butorvásárlóknak Budapestben
1873. óta fennálló

JELINEK B. A. és Fia

butor raktára

Budapest VII. Kerepesi-ut 8. sz.

(földszinti helyiségek, szemben az „Otthon” kávéházzal), azon kívül az előnyös berendezést alkalmazta, hogy nagyobb beutorozásoknál az árut a legujabb szab. butorkocsikban a legtovább eső helyre és házhoz szállítja és szakértő emberek által a butorok felszállítását és azok elrendezését eszközölte, mi által a csomagolás fölsőlegessé válik és a butorok rongálása ki van zárva. Legujabb raktár mindennemű

butorokból

a legegyszerűbbtől a legfinomabb kiállításig. Házi gyártmány, legszolidabb munka, rendkívül olcsón, szabott ár.

1000000

A harmadik nagy magy. kir. osztály-
orszátek nemsokára ismét kezdődik és
100,000 újból 50,000
sorsjegyre nyeremény

ut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék
szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül
nyerni fog.

A nyeresi esélyek tehát, mint már általában ismeretes, **óriásiak.**

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencésebb esetben

egy millió korona.

Száveszelebbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tetszerű eredeti árban és pedig:
egy arasz 1-80 oszt. eredeti sorsjegyet 6. - fitt.

"	"		3.
fél	"		1.50
negyed	"		"
"	"		".75
nvoiczad	"	"	"
küldünk szét utánvételt,	"	"	"
beküldése ellenében.	"	"	"

A huzások után megküldjük tisztelt leve-
lőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos
tervezetek pedig díjtalánul állanak ren-
delkezésre. A huzások a **magy. kir. kormány**
ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és
szokál mindenki megtekinteti.

Kérjük a rendelményeket megelőző, leg-
később azonban

f. évi nov. hó 5-ig

hozzánk bekiűldeni.

Török Á. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjatek foelarusitoi
BUDAPEST, V. Váci-körút 4/a.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjatek eredeti sorsjegyet hivatalos tervezettel együtt kitildeni.

utánvételezni kérem
postautalványnyal küldöm.

10

Az összet.

{ A nem tetsző törlendő.

CHOSROES.

Batul és Ponyik alma kapható GORÓ FERENCZNÉL.

Roquefort-
Trappista-
Imperial-

Teisel-

Dessert—

Knifeshovel

Prælo

S&T.

Legfinomabb TEA és RUM -- különlegességek, valamint CABOS-féle teasütemények.

Kaphatók :

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és csemege-üzletében.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.